

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: S.Š., zastoupeného JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem se sídlem Boettingerova 26, Plzeň**, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Plzni**, se sídlem Háčkova 14, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729, se z r u š u j í a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12.260,- Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Knoblocha do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou soudu osobně dne 21.6.2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729.

Rozhodnutím ze dne 1.6.2011, čj. **4400/11-1100-400729**, Finanční ředitelství v Plzni dílčím způsobem změnilo výši daně silniční **za rok 2007** (a výši penále) vyměřené žalobci dodatečným platebním výměrem vydaným Finančním úřadem v Rokycanech dne 16.11.2010 pod čj. 68215/10/150910401586. Rozhodnutím ze dne 1.6.2011, čj. **4401/11-1100-400729**, Finanční ředitelství v Plzni dílčím způsobem změnilo výši daně silniční **za rok 2008** (a výši penále) vyměřené žalobci dodatečným platebním výměrem vydaným Finančním úřadem v Rokycanech dne 16.11.2010 pod čj. 68224/10/150910401586. Rozhodnutím ze dne 1.6.2011, čj. **4402/11-1100-400729**, Finanční ředitelství v Plzni zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo dodatečný platební výměr Finančního úřadu v Rokycanech ze dne 16.11.2010, čj. 68229/10/150910401586, jímž byla žalobci vyměřena daň silniční **za rok 2009** (a jímž byl vyrozuměn o povinnosti platit penále).

Daň silniční byla v rozhodném období upravena zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o dani silniční*“ nebo „*ZDS*“).

V žalobě žalobce namítá, že již v průběhu daňové kontroly sdělil Finančnímu úřadu v Rokycanech, že motorové vozidlo Škoda 706, RZ: X, jehož se týká dodatečné zdanění, je vozidlo, se kterým nedisponuje již od r. 1992, když toto vozidlo prodal firmě Přestavby a rekonstrukce Drudíková – Fiala dne 24.4.1992, což doložil kopií faktury a dokladem o prodeji vozidla. Současně také kontrolnímu orgánu sdělil, že kupujícího vybavil plnou mocí k provedení převodu vozidla na tehdejší dopravní inspektorátu Policie ČR v Rokycanech. Tato jeho tvrzení jsou zachycena v protokolu o místním šetření ze dne 11.8.2010. V tomto protokolu je rovněž zachycen jeho návrh, aby byla provedena kontrola subjektu kupujícího. Kontrolní orgán k tomuto rozhodl, že tento návrh bude řešen. Finanční úřad v Rokycanech se bohužel touto námitkou žalobce dále nezaobíral. Žalobce má za to, že žalovaný postupoval v rozporu s § 2 odst. 1 ZDS, kde se říká, že vozidlo musí být registrováno a provozováno v České republice. Jak Finanční úřad v Rokycanech, tak Finanční ředitelství v Plzni nepostupovaly v intencích tohoto zákona, když žalobce považují za provozovatele vozidla, ačkoli bylo tímto doloženo a prokázáno, že vozidlem nedisponuje již od 24.4.1992. Žalobce tedy nemá faktickou možnost nejen vozidlo provozovat, ale není mu ani známo, kde se v současné době předmětné vozidlo nachází.

Žalovaný správní orgán se k žalobě vyjádřil tak, že k otázce registrace vozidel, resp. ke znění § 2 odst. 1 věty druhé ZDS se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.7.2008, čj. 7 Afs 64/2008-52, tak, že konstatoval, že jedinou a rozhodující skutečností v otázce vzniku daňové povinnosti u vozidel s hmotností alespoň 12 tun určených výlučně k přepravě nákladů je registrace těchto vozidel v České republice, když pod termínem „vozidlo registrované v České republice“ je třeba chápat takové vozidlo, které má vydanou příslušnou státní poznávací značku, není vyřazeno z registru a opravňuje jeho provozovatele (vlastníka) k provozu tohoto vozidla na pozemních komunikacích v České republice. Předmětnému vozidlu byla vydána registrační značka RO 29-23, nebylo vyřazeno z registru silničních vozidel a dle údaje v registru silničních vozidel (statut provozované) bylo možné vozidlo provozovat na pozemních komunikacích. Předmětné vozidlo RZ X je nákladní automobil s největší povolenou hmotností 16 tun, které je dle údajů v registru silničních vozidel registrováno v České republice od roku 1973, a to i v předmětných letech 2007, 2008 a 2009 ve statutu provozované. Vozidlo RZ X tak bylo podle § 2 odst. 1 věty druhé

ZDS v předmětných letech předmětem daně silniční, a protože byl v registru silničních vozidel a v technickém průkazu vozidla jako provozovatel uveden žalobce, byl podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDS za vozidlo poplatníkem daně silniční, bez ohledu na to, zda vozidlo používal či nikoliv. Skutečnost, že žalobce vybavil kupujícího plnou mocí k provedení převodu vozidla a tento dohodu nesplnil, nemá vliv na daňové řízení. Nesplnění dohody musí daňový subjekt uplatnit u osoby, která dohodu nedodržela.

Při jednání před soudem dne 14.8.2012 účastníci řízení setrvali na svých výše uvedených argumentech.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Žaloba je důvodná.

V § 2 ZDS je upraven předmět daně, v § 4 jsou upraveni poplatníci daně.

Podle § 2 odst. 1 věty první ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 až 2009, předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-li používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činností, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 2 odst. 1 věty druhé ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 a 2008, bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností *alespoň 12 tun* určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.

Podle § 2 odst. 1 věty druhé ZDS, ve znění účinném pro rok 2009, bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností *nad 3,5 tuny* určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 až 2009, poplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a je zapsána v technickém průkazu.

Z žaloby je patrné, že v přezkoumávané věci se nejedná tolik o to, zda vozidlo Škoda 706, RZ: X, je předmětem daně silniční [§ 2 ZDS], jako o to, zda poplatníkem daně silniční za toto vozidlo je žalobce [§ 4 ZDS].

Z § 4 odst. 1 písm. a) ZDS plynou dvě podmínky: poplatníkem daně silniční je osoba, která *za první* je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a *za druhé* je zapsána v technickém průkazu. Obě podmínky musí být splněny současně. V daném případě je sporná první z podmínek. Jde tu o napětí mezi fakticitou a registrací u provozovatele. Zákonné ustanovení hovoří o osobě, která je *provozovatelem* vozidla

registrovaného v registru vozidel, ne o osobě, která je v registru vozidel *zapsána jako provozovatel* vozidla. V případě rozporu zde proto podle názoru soudu rozhoduje stav faktický.

Pojem „provozovatel vozidla“ není v zákoně o dani silniční vymezen. Je tedy třeba podívat se do souvisejících zákonů. Provoz na pozemních komunikacích je upraven zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Podle § 2 písm. b) zákona o silničním provozu provozovatelem vozidla je vlastník vozidla nebo jiná fyzická nebo právnická osoba zmocněná vlastníkem k provozování vozidla vlastním jménem. Zákon o silničním provozu sice stanovuje, že vymezení základních pojmů je [jen] pro účely tohoto zákona, ale vzhledem k absenci vymezení pojmu „provozovatel vozidla“ v zákoně o dani silniční a současně požadavku pojímat náš právní řád jako vnitřně souladný systém má zdejší soud za to, že uvedené vymezení pojmu „provozovatel vozidla“ je aplikovatelné i v prostředí zákona o dani silniční. Osobou, která je *provozovatelem vozidla* registrovaného v České republice v registru vozidel [§ 4 odst. 1 písm. a) ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 až 2009], tudíž je i pro účely zákona o dani silniční vlastník takového vozidla [nebo jiná fyzická nebo právnická osoba zmocněná vlastníkem k provozování takového vozidla vlastním jménem].

Zdejší soud je přesvědčen o tom, že uvedená interpretace zákonného ustanovení není v rozporu s žalovaným správním orgánem citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31.7.2008, čj. 7 Afs 64/2008-52, publikovaným pod č. 1894/2009 Sb. NSS, neboť v onom rozsudku se řeší zákonnost krajským soudem provedeného výkladu ust. § 2 odst. 1 v návaznosti na § 15 odst. 3 ZDS a v oné věci – jak je tam výslovně uvedeno – nebylo mezi účastníky sporu o tom, že by stěžovatelce nesvědčilo postavení poplatníka daně silniční ve smyslu § 4 ZDS. V onom rozsudku užitá dikce *Pod termínem „vozidel registrovaných v České republice“ je proto třeba chápat takové vozidlo, které má vydanou příslušnou státní poznávací značku, není vyřazeno z registru a opravňuje jeho provozovatele (vlastníka) k provozu tohoto vozidla na pozemních komunikacích v České republice.* nadto podporuje zdejším soudem výše provedený výklad ust. § 4 odst. 1 písm. a) ZDS spočívající – v případě rozporu – v preferenci provozovatele vozidla ve smyslu jeho vlastníka před osobou, která [toliko] je jako provozovatel vozidla zapsána v České republice v registru vozidel.

Lze tedy uzavřít, že výrazem „provozovatel vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel“ [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění účinném od 1.1.2002] je třeba rozumět vlastníka vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel nebo jinou fyzickou nebo právnickou osobu zmocněnou vlastníkem k provozování takového vozidla vlastním jménem.

Vzhledem k uvedenému zdejší soud zaujímá k věci odlišný právní názor než Finanční ředitelství v Plzni a Finanční úřad v Rokycanech. K argumentu žalovaného *Protože podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 16/1993 Sb. je poplatníkem daně silniční za vozidlo fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána jako provozovatel vozidla, byl za vozidlo RZ X poplatníkem daně silniční daňový subjekt.* a *Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 16/1993 Sb. je poplatníkem daně silniční za vozidlo fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána jako provozovatel vozidla, tedy daňový subjekt, který byl dle sdělení Městského úřadu Rokycany, odbor dopravy, po celý rok 2007 / 2008 / 2009 uveden v registru silničních vozidel jako provozovatel vozidla RZ X.* [s. 4

rozhodnutí čj. **4400/11-1100-400729** a čj. **4401/11-1100-400729** a s. 3-4 rozhodnutí čj. **4402/11-1100-400729**] soud konstatuje, že formulace užitá Finančním ředitelstvím v Plzni je v očividném rozporu s dikcí příslušného zákonného ustanovení, podle něhož poplatníkem daně silniční není fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána jako provozovatel vozidla (registrovaného v České republice v registru vozidel), nýbrž fyzická nebo právnická osoba, která je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel. K argumentu žalovaného *Protože správce daně prodej vozidla nezpochybňoval, nebylo třeba, aby tuto skutečnost ověřoval u daňovým subjektem uváděného pana S.F., protože pokud se prodej nepromítl ve změně v osobě provozovatele v registru silničních vozidel, nemá prodej vozidla žádný vliv na osobu poplatníka daně silniční.* [s. 4-5 rozhodnutí čj. **4400/11-1100-400729** a čj. **4401/11-1100-400729** a s. 4 rozhodnutí čj. **4402/11-1100-400729**] soud uvádí, že na základě výše uvedených úvah má – oproti správcům daně – za to, že prodej vozidla na osobu poplatníka daně silniční naopak vliv má, a to i tehdy, jestliže se nepromítl ve změně v osobě provozovatele v registru vozidel.

Žalobce navrhoval, aby soud vyslechl jako svědky J.Š., který může dosvědčit předání vozidla kupujícímu panu F. a rovněž předání plné moci k převodu vozidla na dopravním inspektorátu, a S.L., který může dosvědčit, že vozidlo zakoupil v roce 1992 od stavební společnosti Přestavby a rekonstrukce Drudíková – Fiala, přičemž toto vozidlo nebylo provozuschopné a bylo zakoupeno na náhradní díly a nebylo nadále využíváno na pozemních komunikacích. Soud rozhodl, že tyto důkazy neprovede, poněvadž spor mezi účastníky byl ryze právní povahy. V daném případě totiž nejde o samotný fakt převodu vlastnictví k předmětnému automobilu (resp. neexistence vozidla v letech 2007 až 2009), nýbrž o právní následky tohoto převodu (resp. této neexistence). S převodem vlastnictví k vozidlu v roce 1992 jsou správci daně zřejmě srozuměni [arg.: *Protože správce daně prodej vozidla nezpochybňoval ...*]; kdyby tu přesto nějaké pochybnosti v tomto ohledu přetrvávaly, bylo by je možno právě cestou dokazování odstranit v dalším řízení před správním orgánem. Neexistencí předmětného vozidla ve zdaňovacích obdobích 2007 až 2009 se soud nemůže zabývat, protože v žalobě bylo namítáno, že žalobce vozidlem po 24.4.1992 nedisponoval proto, že je prodal, ne též proto, že fakticky přestalo existovat.

Žaloba byla tudíž shledána důvodnou, a proto soud podle § 78 odst. 1 věty první s.ř.s. zrušil napadená rozhodnutí pro nezákonnost a současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žaloba proti třem výše uvedeným rozhodnutím Finančního ředitelství v Plzni byla podána přede dnem nabytí účinnosti novely zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, provedené zákonem č. 218/2001 Sb. (jde o doplnění odstavce 9 do § 6). Z tohoto důvodu tu byl vybrán soudní poplatek za žalobu toliko ve výši 2.000,- Kč, protože do 31.8.2011 se postupovalo podle tohoto názoru Ústavního soudu: „*Interpretace zákona č. 549/1991 Sb., podle níž účastník řízení je povinen platit soudní poplatek za každé správní rozhodnutí, která jsou skutkově a právně zcela identická, týkají se týchž účastníků a jsou vydána též den, stejným správním orgánem, je nejen disproporční, ale také protiústavní.*“ [viz zejména nález

Ústavního soudu ze dne 16.3.2006, sp. zn. I. ÚS 664/03]. V přezkoumávané věci má zdejší soud za to, že takováto identičnost je dána i u žalobou napadených rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.

V daném případě žalobce uplatnil devět úkonů právní služby: 1. převzetí věci a prvá porada (22.11.2010), 2. odvolání proti výměru FÚ Rokycany, čj. 68229/10/150910401586 (7.12.2010), 3. odvolání proti výměru FÚ Rokycany, čj. 68224/10/150910401586 (7.12.2010), 4. odvolání proti výměru FÚ Rokycany, čj. 68215/10/150910401586 (7.12.2010), 5. ústní jednání na FŘ v Plzni (15.4.2011), 6. žaloba na neplatnost rozhodnutí FŘ v Plzni (21.6.2011), 7. návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (21.6.2011), 8. doplnění důkazů (12.4.2012) a 9. jednání u KS v Plzni (14.8.2012). Žalobce tedy požadoval náhradu nákladů řízení v rozsahu odměny advokáta za 9 úkonů právní služby po 2.100,- Kč, tj. 18.900,- Kč, a paušální náhrady hotových výdajů za 9 úkonů právní služby po 300,- Kč, tj. 2.700,- Kč, celkem 21.600,- Kč. Odměna advokáta a paušální náhrada hotových výdajů byly navýšeny o DPH ve výši 20 %, tj. o 4.320,- Kč; odměna advokáta a paušální náhrada hotových výdajů včetně DPH ve výši 20 % byly tudíž požadovány v částce 25.920,- Kč. K této částce byl připočten zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2.000,- Kč, požaduje se tedy náhrada nákladů řízení v celkové výši 27.920,- Kč.

Takovýto požadavek považuje soud za oprávněný toliko zčásti.

V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu soud podle ustálené judikatury nemůže úspěšnému žalobci přiznat proti žalovanému právo na náhradu nákladů, které mu vznikly v řízení před správními orgány (viz např. již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 23.4.1993, čj. 6 A 106/1992-29, publikovaný v příloze časopisu Správní právo č. 6/1993 pod č. 14/1993).

Soud dále v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, i když žalobce měl ve věci plný úspěch, nemůže žalobci přiznat proti žalovanému právo na náhradu nákladů týkajících se návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, jestliže takovému jeho návrhu nebylo vyhověno, neboť v tomto segmentu žalobce úspěch neměl (§ 60 odst. 1 s.ř.s. *per analogiam*).

Vzhledem k uvedenému přiznal soud žalobci proti žalovanému správnímu orgánu právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši **10.550,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2.000,- Kč a dále z odměny advokáta za tři úkony právní služby v plné výši, tj. po 2.100,- Kč, a za jeden úkon právní služby v poloviční výši, tj. 1.050,- Kč, a z paušální náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), odst. 2 písm. a) a odst. 3 a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „advokátní tarif“). Za úkon právní služby oceněný plnou výší se považuje převzetí a příprava zastoupení, žaloba a účast na jednání před soudem [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu]. Za úkon právní služby oceněný poloviční výší se považuje návrh na doplnění důkazů [§ 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu]. K důvodně vynaloženým nákladům řízení před soudem patří rovněž částka **1.710,- Kč**, která odpovídá příslušné sazbě daně z přidané hodnoty, vypočtená z odměny za zastupování a z určených náhrad (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Ke splnění povinnosti nahradit žalobci náklady řízení bylo žalovanému stanoveno platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. a určena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Žalobce žádá, aby přiznanou náhradu nákladů řízení žalovaný správní orgán poukázal na účet jeho zástupce vedený u ČSOB, a.s., pobočka Plzeň, č.ú. 192581590/0300 s použitím variabilního symbolu 392010.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 14. srpna 2012

JUDr. PhDr. Petr KUČHYNKA, Ph.D., v.r.

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

předseda senátu